

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εν Ἑλλάδι Δρ. 8

Εν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου

Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεβρίου 1901. Ὁφείλουσι δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ τὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκαετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

μᾶς ἔρχονται αἱ ἐξ Εὐ-
Ἀντιφατικαὶ ῥώπης εἰδήσεις καθόσον ἀφορᾷ τὴν λύσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος. Αἱ μὲν ἀναφέρουν ὅτι ἡ Ρωσσία ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν ὅπως πείσῃ καὶ τὰς λοιπὰς Δυνάμεις καὶ συναινέσωσιν ἵνα ἡ ἐπὶ τόσα ἔτη ταλαιπωρηθεῖσα νῆσος ἐνωθῇ μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος καὶ οἱ Κρήτες ἀποτελέσωσι μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων ἐν Κράτος ἀδιαίρετον καὶ συμπαγές· αἱ δὲ παριστῶσιν ὅλως τοῦναντίον τὰ πράγματα, ὅτι δηλαδὴ ἡ Ρωσσία εἶνε ἡ μόνη Δύναμις, ἥτις ἀνθίσταται εἰς τὴν ἔνωσιν τῆς Κρήτης. Δὲν δυνάμεθα οὔτε τὰς μὲν οὔτε τὰς δὲ νὰ πιστεύσωμεν, διότι αὗται δὲν μᾶς ἀνακοινοῦνται οὔτε ἐκ γραφείων ἀνακτοβουλίου τινός, οὔτε ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, ἀλλὰ μόνον ἐκ τῶν γραφείων ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐφημερίδος καὶ κατὰ τὴν ἀντίληψιν ἢ τὴν γνώμην τοῦ μεταδίδοντος δημοσιογράφου. Οἰκὸν ὅμως καὶ ἂν ἡ ἰσχυρὰ ἀλήθεια, τὸ μόνον ὅπερ ἐξάγεται ἐξ ὅλων τούτων εἶνε ὅτι τὸ Κρητικὸν ζήτημα ἀπασχολεῖ ἀπάσας τὰς μεγάλας Δυνάμεις. Ἄν ἡ Ρωσσία μόνον ἢ ἡ Γερμανία διατυποῦσιν ἀντιρρήσεις τινὰς δὲν εἶνε τόσον κινδυνώδες τὸ σημεῖον τῆς καθόλου ὑποθέσεως. Αἱ ἀντιρρήσεις δὲν προϋποθέτουσι πλήρως ναυάγιον τοῦ ζητήματος καὶ ἐπιτρέπεται εἰς ἡμᾶς νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ταχέως θὰ ἀποφασισθῇ ἡ τύχη τῆς Κρήτης. Πολὺ αἰσιόδοξοι βεβαίως δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ τύπῳ καὶ κατ' ἰδίαν ἡ εἰδήσις αὕτη ἐγένετο δεκτὴ μετὰ πολλῆς ἐπιφυλακτικότητος. Δὲν δυνάμεθα δὲ νὰ ἀποδεχθῶμεν ὡς βᾶσιμον τὴν πληροφορίαν τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐκείνων ἐφημερίδων, αἵτινες δι' ἡσυχυρίαν ὅτι δὲν ἀληθεύει ὅτι ἀπασχολεῖ τὰς εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης. Εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο μᾶς ἄγει καὶ ἡ εἰς Εὐρώπην περιοδεία τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ ἡγεμόνος τῆς Κρήτης. Ποῖον ἄλλο ζήτημα δύναται νὰ ἀπασχολήσῃ περισσότερον τὸν Βασιλέα ἀπὸ τὸ Κρητικόν; Διὰ τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης ἐπεκτείνονται τὰ ὅρια τοῦ Βασιλείου αὐτοῦ καὶ φέρονται πλησίον ἄλλων νήσων, αἵτινες ὡσαύτως μετὰ ποθοῦ καὶ ἀγαλλιάσεως ἀναμένουσι νὰ ἴδωσι τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θὰ γίνῃ λόγος ὅτι καὶ αὗται εἶνε πεπρωμένον νὰ ἀποτελέσωσι μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Βα-

σιλείου. Ἡ ὑποδοχὴ ἥς ἔτυχεν ὁ ἑλληνικὸς στόλος εἰς Μυτιλήνην καὶ Σμύρνην εἶνε τρανὰ τεκμήρια τῶν αἰσθημάτων τούτων καὶ ἀποτελοῦσι γεγονός ὅπερ δεόν νὰ μὴ παρέλθῃ ἀπαράτηρτον.

Ἡ ἰδέα τῆς ἀποστολῆς τῆς θωρηκτῆς ἑλληνικῆς μοίρας εἰς Ἅγιον Ὅρος καὶ εἰς τὰς νήσους ἀποδεικνύει μέγιστον ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν ὑποδούλων, συντελεῖ εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ γοήτρου τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ ἀναζωογονεῖ τὰς ἐλπίδας τῶν ἀδελφῶν ἐκείνων οἵτινες, γεννηθέντες Ἕλληνες, διατηρήσαντες ἀναλλοίωτα τὰ γενναῖα αὐτῶν καὶ πατριωτικὰ αἰσθήματα, οὔτε ἐπάτησαν τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος οὔτε εἶδον ποτὲ ἄλλοτε μέχρι τοῦδε ἐνδείξεις ἐνδιαφέροντος ἐκ μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους. Τὰ δάκρυα τῶν μοναχῶν ἅτινα ἔρρευσαν εἰς Ἅγιον Ὅρος ἐπὶ τῇ θεᾷ τῶν ἑλλ. πλοίων, τὸ ἱερὸν ρίγος τὸ ὁποῖον ἠσπᾶσθησαν οἱ κάτοικοι τῆς Σμύρνης καὶ Μυτιλήνης ἐνισχύουν τὰς δυνάμεις τοῦ ἔθνους καὶ καλλιεργοῦσι τὸ μέλλον αὐτοῦ.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Δύο καὶ ἐπέκεινα ἔτη παρήλθον ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἡ Μητρόπολις Κονίτσης ἀπαλλαγείσα τοῦ πρῶην Βελλᾶς καὶ Κονίτσης κ. Βασιλείου, ἀσμένως προσεῖδε καὶ ἐχαιρέτισε τὴν ἀφίξιν τοῦ νέου πνευματικοῦ τῆς ἀρχηγοῦ κ. Κωνσταντίνου Ἀράπογλου.

Ἀλλ' ἐνῷ κατ' ἀρχὰς διεβλέπετο ἀνθηρὸν καὶ ρόδιον τὸ μέλλον τῆς πόλεως Κονίτσης, τοῦναντίον νῦν ἀπογοήτευσίς καὶ ἐκρυμμός κατὰστασις ἐπικρατεῖ ἐν ταύτῃ καὶ ἐν ἀπάσῃ τῇ περὶ αὐτὴν ἐπαρχίᾳ.

Καὶ τί τὸ πρῶτον καὶ τί τὸ ὕστατον ἀριθμῶμεν; Ὁ νέος Μητροπολίτης κ. Κωνσταντίνος ὡς ἀρχικὸν σκοπὸν τᾶς τῆς οικονομικῆς του εὐρωστείας, παρημέλησε τὰ ζωτικὰ συμφέροντα τῆς χώρας, παρηγκώτισε τοὺς σπουδαιότερους παράγοντας τοὺς δυνάμενους νὰ συντελέσωσιν εἰς ἀνθρώπιν τῶν κακῶς ἐχόντων καὶ ἐμπέδωσιν τοῦ νομίμου καὶ δικαίου· προσεκολλήθη δὲ εἰς ὠρισμένον ἀριθμὸν ἀτόμων, κύριον σκοπὸν καὶ μέλημα ἐχόντων νὰ ραδιοῦργῳσι καὶ συκοφαντῶσιν ἀναισχύντως καὶ αἰσχυρῶς, πολίτας ἀθώους, πολίτας ἐκλαρυγγιζομένους καὶ ρήγνυντας κραυγὴν χάριν τῆς προόδου καὶ εὐημερίας τῆς πατρίδος τῶν Κονίτσης· καὶ οὕτω παρίσταται τις πρὸ τοῦ οἰκτροῦ θεάματος, νὰ βλέπῃ τὴν ἱερὰν Μητρόπολιν ἐστίαν καὶ κέντρον πνευματικῶν καὶ ραδιοῦργων, ἐνθα ἐνώπιον τοῦ Μητροπολίτου γίνεται ἡ ἐξιστόρησις τοῦ οἰκονομικοῦ βίου ἐνὸς ἐκάστου καὶ ἄλλων σκανδάλων ζητημάτων μὴ ἐμπρεπόντων εἰς ἀντιπρόσωπον τοῦ Χριστοῦ.

Θὰ ἦτο λίαν εὐχάριστος ἡ κατάστασις ἐὰν τὸ κακὸν περιωρίζετο μέχρις ἐδῶ. Δυστυχῶς ὅμως, ἐνεκα τῆς ἀσυγγνώστου ἀδρανείας καὶ ἐνασχολήσεως, εἰς τὰ εἰς ᾧ εἴρηται, παρημέλησε τὸν κύριον σκοπὸν τῆς σοβαρᾶς θέσεως ἣν κατέχει, τὴν ἐνίσχυσιν τουτέστι καὶ πρόδον τῆς

χωλαινούσης παιδείας· τὰ σχολεῖα περιήλθον εἰς ἐκρυμμόν καὶ λίαν οἰκτρὰν κατάστασιν, διευθυνομένη ὑπὸ τῶν κατ' εὐφημισμὸν διδασκάλων τῆς ἐφορείας μὴ λαμβανομένης οὐδόλως ὑπ' ὄψιν· οἱ μαθηταὶ τῶν περιχώρων, οἵτινες πρὶν ἀθροῖοι προσήρχοντο εἰς τὰ σχολεῖα Κονίτσης, ἀποφεύγουσι ταύτην, καὶ οὕτω βλέπει τις τὴν ἑλληνικὴν σχολήν, ἡ ὁποία ἐνῷ ἄλλοτε ἠρίθμει 40 καὶ 50 μαθητὰς ἐκ Κονίτσης καὶ τῶν περὶ αὐτῆς χωρίων, μόλις σήμερον ν' ἀριθμῇ 12 ἢ 15, καὶ τούτους πολλὰκις ἀποσυρμένους εἰς τὰς ἀρχὰς ἢ μέσα τοῦ σχολικοῦ ἔτους, ἐνεκεν τῆς ἀκηδείας τῶν ἀνωτέρων· αἱ ἐξετάσεις διεξάγονται κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ διδασκάλου, τοῦ Μητροπολίτου μὴ κρίναντος καλὸν καὶ ἐπ' ἀναγκῆς νὰ παρακολουθῇ ταύτας.

Καὶ ἀπάντων τούτων τίς ὁ αἴτιος καὶ διοργανωτής; εἰς καὶ μόνον· ὁ Μητροπολίτης κ. Κωνσταντίνος, ὃς διὰ τῆς ἀνεκτικότητός του καὶ ἀμελείας κατετρόπως τὴν παιδείαν, ἀντικαταστήσας ταύτην διὰ τῆς ἀμαθείας καὶ ραδιοῦργίας, περιφρονῶν καὶ παραγκωνίζων τοὺς θέλοντας νὰ διασώσωσι τὰ ἱερά καὶ ὑψίστα κειμήλια τοῦ ἔθνους μας καὶ ἀποκαλῶν τὸν Ἡπειρωτικὸν λαὸν ἀγενῆ.

Ἀλλὰ καὶ αἱ ἐν τῇ Μητροπόλει πνευματικαὶ ὑποθέσεις οὐκ ὀλίγας περιπετείας ὑφίστανται· εὐκολώτερον εἶνε νὰ ἐμφανισθῇ τις πρὸ τοῦ Πάπα καὶ τύχῃ ἀκροάσεως, ἢ πρὸ τοῦ κ. Κωνσταντίνου, ὃς δεσποτικῶς φερόμενος εἰς τοὺς ἐκάστοτε μεταβαλίνοντας εἰς τὴν Μητρόπολιν χάριν διαφόρων ὑποθέσεων, διατελεῖ ἀφροντίς καὶ βυθισμένος εἰς τὴν πρὸ αὐτοῦ ἐφημερίδα, ἐνῷ πρόκειται περὶ σπουδαιοτάτων καὶ λίαν ἐνδιαφερόντων ζητημάτων.

Ἐν τῷ χωρίῳ Ἀρτασίτῃ ἀπὸ τινος οἱ κάτοικοι ἐζήτησαν συνεχῶς δι' ἀναφορᾶς ὅπως ἀπελαθῇ τῆς Μονῆς τῶν ὁ γγούμενος κ. Γρηγόριος, ὅστις κατέστη σκάνδαλον καὶ ὄργανον διαφόρων ὀργίων, διατηρῶν κρυφίως γυναῖκας κακῶν ἡθῶν καὶ διατελῶν πάντοτε ἐν κραιπάλῃ πρὸς βάρος τῆς ἐκκλησίας μας· δυστυχῶς ὅχι μόνον δὲν ἠκούσθησαν τὰ δίκαια καὶ ἔνομα παράπονα, ἀλλ' ἀπεναντίας ὁ κ. Κωνσταντίνος χάριν τοῦ ρουφετίου, ὑπεστήριξεν ἐνθέρμως τὸν εἰρημένον γγούμενον· καὶ οὕτω βλέπομεν μετὰ λύπης καὶ φρίκης ἀντιπρόσωπον τοῦ Χριστοῦ ὑποστηρίζοντα τὸ αἰσχρὸν καὶ φαῦλον χάριν τοῦ συμφέροντος, διὰ παντός θεμιτοῦ καὶ ἀθεμιτοῦ μέσου.

Οὕτω ἐν ὀλίγοις ἡ ἀξιοδύναμις καὶ ἐκρυμμός κατὰστασις τῆς Κονίτσης καὶ τῆς περὶ αὐτὴν ἐπαρχίας ἥτις θὰ καταστῇ γνωστὴ καὶ εἰς τὸν ἀνώτατον ἀρχηγὸν τῆς Ἑκκλησίας μας, ὅπως ἐπέλθῃ ἀμείλικτος ἡ στιβαρὰ καὶ φιλόνομος χεὶρ τοῦ ἐπὶ τοῦ Μητροπολίτου κ. Κωνσταντίνου.

Σημ. «Φ. Ἡπείρου». — Ὁ ἐπιστάσις ἡμῶν τὴν ἀνὸ ἀνταπόκρισιν ὀριμεῖαν μεταχειρίζεται γλώσσαν κατὰ τοῦ μητροπολίτου. Καταχωρεῖται ὅμως αὕτη ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τὰ οὕτως ἐκτιθέμενα ἐνδεχεται νὰ τύχῃσι διορθώσεως.

Ἡ ἐν Ἀνω Ραβεννίῳ Θωμαϊδεὶς σχολή.

Ἀπὸ πολλῶν ἠθέλησα νὰ στηλιτεύσω τὰ περὶ τῆς ἐν Ἀνω Ραβεννίῳ Θωμαϊδεῖς σχολῆς, ἀλλ' αἱ καιρικαὶ περιστάσεις ἐκώλυάν με. Ἀπὸ πολλῶν ἤδη, ἡ σχολὴ αὕτη εὐρίσκεται εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν καὶ πτώσιν δεινὴν· διότι

θάντος του πληρεξουσίου να επιτύχη κρείττονα· ή δε έτέρα, ήτις είνε και γνώμη των υποφινόμενων, διευπλώθη υπό της Μουχταροδημογεροντίας της Κοινότητος και κρίνει και θεωρεί τον συμβιβασμόν αποκρουστέον και υπό πᾶσαν ἐποήν επιβλαβή και οὐ μόνον μὴ περατοῦντα τὰς ἀμφοιβήσεις και τὰς κομματικές διαμάχας, ἀλλὰ τούναντίον ἐπὶ πᾶσαν προάγοντα ταύτας, ἐπὶ πᾶσι δὲ και τελείως ἐξευτελίζοντα τὴν Κοινότητα. Εὐρισκόμεθα εἰς τὴν δυσἀρεστον θέσιν νὰ ἀνομολογήσωμεν ὑμῖν ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ, ὅτι ἡ τιμὴ τῆς ἀτυχοῦς ἡμῶν πατρίδος και ἡ ἠθική ἀνεξαρτησία της δὲν ὑπῆρξε τὸ πρῶτον μέλημά σας και ἡ κυριώτερα φροντίς σας και παρὰ τὰς ὑφ' ὑμᾶς πεποιθήσεις τῆς Κοινότητος συνετελέσθη συμβιβασμός πρὸς τὸ γράμμα και πνεῦμα τῆς διαθήκης, τὰ ἐκ τῶν κειμένων νόμων τῆς πολιτείας και κανονισμῶν τῆς Μητροπόλεως και τῶν Πατριαρχείων ἀπορρέοντα δικαιώματα τῆς Κοινότητος ἀντικείμενος.

Ἡ περὶ τῶν κ. κ. ἐκτελεστῶν ἀγαθὴ γνώμη τοῦ ἀειμνήστου διαθέτου ἐπέβαλλεν αὐτοῖς, ἵνα ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ ἐκθέσωσι τὰ πρὸς ἐκπλήρωσιν και πραγμάτωσιν τοῦ ἀγαθοῦ σκοποῦ, ὃν προέθετο, ἐνεργείας τῶν ὡς και τὴν ἀναγραφὴν ὁλοκλήρου τοῦ εἰσπραχθέντος ἢ μὴ ποσοῦ και τῶν σχετικῶν δαπανῶν, τῶν εἰς τοὺς συγγεγεῖς ἢ ἄλλους λόγῳ κληροδοτημάτων, τῶν εἰς τοὺς δικηγόρους λόγῳ ἀμοιβῆς και τῶν ἄλλων ἐν γένει δικαστικῶν ἐξόδων, ὅπως ἐν γνώσει διατελῇ πᾶς τις και δὴ ὁ ἡμέτερος πληρεξούσιος, ἵνα ἔχῃ τὸ ἀπαιτούμενον κύρος ὁ ἐνεργηθεὶς συμβιβασμός. Ἀτυχῶς ὅμως οἱ κ. κ. ἐκτελεσται ἐξ ἄλλων σκέψεων ὁρμώμενοι οὐ μόνον δὲν ἐξετέλεσαν τὸ στοιχειοδέστατον τοῦτο καθήκον, ἀλλὰ ἀπέκλεισαν και τῷ μέλλοντι πᾶσαν περὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ ποσοῦ ἀμφοιβήτησιν, ὑμεῖς δὲ ὑπὸ τὴν ιδιότητά σας παρητήθητε τῆς ἀναθεώρησης τοῦ λογαριασμοῦ, πείθοντες οὕτω πάντα, ὅτι ὁ συμβιβασμός εἶνε προὶν ἀπάτης και τελείας ἀποκρύψεως τῶν περὶ τοῦ ποσοῦ και λοιπῶν σχετικῶν πληροφοριῶν τὰ μάλιστα ἀναγκαῖων πρὸς τὴν ἡμετέραν διαφώτισιν και τὸ ἐγκυρον τοῦ συμβιβασμοῦ· ἐν ᾧ δὲ διὰ τῆς ὑμετέρας ἐπιστολῆς γνωρίζετε ἡμῖν, ὅτι ἐδόσατε πέρας εἰς τὴν ὀχληρὰν ταύτην ὑπόθεσιν, ὅπως ἀπαλλάξῃται τὴν Κοινότητα ἀπὸ τοῦ δικαστικοῦ ἀγῶνος και μὴ λάβωσι διαστάσεις τὰ κομματικά μας, τούναντίον δυστυχῶς προκύπτει ἐκ τοῦ ἐγγράφου τοῦ ἐπὶ πιστώσει γενομένου συμβιβασμοῦ (Σουλφ. και Βερεσιέ), καθόσον οἱ κ. κ. ἐκτελεσται ἐν ᾧ ἂν περιπτώσει δὲν ᾔθελον καταθέσῃ τὰ χρήματα ἐντὸς τῆς τεταγμένης προθεσμίας, ἡ Κοινότης θέλει εὐρεθῇ εἰς τὴν αὐτὴν σκληρὰν ἀνάγκην τῆς διὰ τοῦ δικαστικοῦ ἀγῶνος ἐπιδιώξεως τῶν δικαιωμάτων της και ἀπέναντι τῶν αὐτῶν συγγενῶν και ὀργάνων τῶν ἐκτελεστῶν ἐκ προθέσεως και ἀπὸ σκοποῦ ραδιουργούντων τὴν Κοινότητα πρὸς παρεμπόδισιν πάσης ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς Κοινότητος ἐνεργείας και συνεπῶς ἡ Κοινότης θέλει διατρέξῃ προφανῇ κίνδυνον ἀπωλείας τῆς ὑπὲρ τῆς Ζίτης διατεθειμένης περιουσίας.

Ὁ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀποβιώσας Ν. Βράγκαλης διέθεσε τὴν περιουσίαν του διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως γενομένης κατὰ Μάϊον και ἐχούσης ὡς ἑξῆς :

Ὁ Ν. Βράγκαλης ζήσας ἁρμονικῶς ἐπὶ τριακοντίαν περίπου μετὰ τῆς συζύγου του και λόγω τῶν περιθάλψεων και περιποιήσεων ἃς αὐτὴ κατὰ τὰς διαφορὰς ἀσθενείας του και ἰδίως κατὰ τὴν τελευταίαν του ἀσθένειαν παρέσχεν αὐτῷ και ἐπιθυμῶν ἵνα ἀνέτως και ἀξιοπρεπῶς διέλθῃ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου της πρὸς τὴν σύζυγόν του ταύτην Ἀλεξάνδρα Ν. Γ. Βράγκαλη δωρεῖται αἰτία θανάτου ἅπασαν τὴν μετὰ θάνατόν του εὐρεθησομένην κινητὴν και ἀκίνητον περιουσίαν του μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν αὐτῆς ἥτοι τὴν πληρωμὴν τῶν βαρυνόντων τὴν περιουσίαν του χρεῶν και τοῦ πρὸς τοὺς ἐν Πειραιεὶ Ψαρουδῶν και Ρασογιάννην ἐταιρικοῦ χρέους, ἵνα ἡ δωρεοδόχος σύζυγός του μετὰ τὸν θάνατόν του παραλάβῃ ταύτην και διακατέχῃ και νέμεται

και διαθέτῃ κατὰ πλῆρες ιδιοκτησίας δικαίωμα και ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους, νὰ καρπῶται τὴν ῥηθεῖσαν περιουσίαν του ἡ ῥηθεῖσα σύζυγός του ἐφ' ὅρου ζωῆς της και ἐκ τῶν εἰσοδημάτων της δαπανᾷ πρὸς συντήρησίν της δραχμὰς (400) μηνιαίως, τὸ δ' ὑπόλοιπον ἢ τὸ περισσεύον ἐκ τῶν εἰσοδημάτων ἢ και τὸ εἰσπραχθὲν ἐκ τῆς πωλήσεως τῆς κινητῆς και ἀκινήτου περιουσίας του νὰ κατατίθεται παρ' αὐτῆς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τόκῳ και μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἐξαγορὰν τὸν χωρίον Βήσσανη τῆς Ἡπείρου ἐξ οὗ κατάγεται οὗτος ὁ δωρητὴς παρὰ τοῦ Σουλτάνου, κυρίου τοῦ χωρίου τούτου, πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν συμπατριωτῶν του ἐκ τοῦ ἐτήσιου ἐπιδόματος ιδιοκτησίας πρὸς τὸν Σουλτάνον. Ἐὰν δὲ τὸ ποσὸν τῆς τε κινητῆς και ἀκινήτου περιουσίας του μετὰ τὸν θάνατον τῆς συζύγου του δὲν ἐπαρκῇ πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ τοῦ δωρητοῦ, εὐχεται ὅπως και ἄλλοι εὐποροὶ συμπατριῶται του ἐλθῶσιν ἐπικουροὶ χρηματικῶς πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἄνω σκοποῦ. Ἐτι δὲ ὁ δωρητὴς ἐπιθυμῶν ἵνα ἐὰν οἱ πόροι τῶν ἐν Βησσάνῃ σχολείων τῶν ἀρρένων δὲν ἀρκοῦσι πρὸς συντήρησίν των μετὰ τὸν θάνατον τῆς συζύγου του νὰ δοθῇ ποσὸν λιγῶν ὀθωμανικῶν (500) πρὸς συντήρησίν των. Ἐὰν ὅμως οὗτοι εἰσιν ἐπαρκεῖς διὰ τῆς ἐπαυξήσεως των παρ' ἄλλων συμπατριωτῶν τότε και τὸ ποσὸν τοῦτο νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἐξαγορὰν τοῦ χωρίου Βήσσανη ὡς εἴρηται. Σύμβουλον δὲ τῆς συζύγου του κατὰ τὴν διαχείρησιν και ἐκποίησιν τῆς κινητῆς και ἀκινήτου περιουσίας του διορίζει τὸν Παναγιώτην Μιχαὴλ Μπαλακάκη ἐργοστασιάρχην ἀλευρομύλου κάτοικον Ἀθηνῶν ὅστις θὰ συμπράττῃ εἰς πᾶσαν πράξιν αὐτῆς. Ὅτι ποιεῖται τὴν δωρεὰν ταύτην ἐλευθέραν (φλοιδεύσεως) ἢ συνεισφοράς και οἰασδῆποτε μειώσεως ἀπαλλάττων ταύτην τὴν τε σύζυγόν του και τὸ χωρίον Βήσσανη τῆς Ἡπείρου πρὸς τοὺς τυχόν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμους του ὡς τὴν αὐτὴν σύζυγόν του πρὸς τὸ ρηθὲν χωρίον Βήσσανη, ὡς ἐπίσης ἀπαλλάττει τὴν σύζυγόν του και τὸ χωρίον Βήσσανη καὶ πάσης ὑποχρέωσης οἰασδῆποτε ἀσφαλείας πρὸς οἰονδῆποτε ὡς ἐπίσης και τὴν σύζυγόν του πρὸς τὸ αὐτὸ χωρίον Βήσσανη.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ

Ἐκφώνηθεις ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Ἰωάννου Δράσσου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ν. Βράγκαλη.

«Ἐμοὶ δ' ἀρκούν ἂν εἴδομαι εἶναι ἂν θρῶν ἀγαθῶν ἔργῳ γενομένων ἔργῳ και ὀδηλοῦσθαι τὰς τιμὰς οἷα και νῦν περὶ τὸν τάφον τὸν δε δημοσίᾳ παρασκευασθέντα δρᾶτε.» (Θουκιδ. ἐπιτάφιος).

Τῇ γνώμῃ ταύτῃ τοῦ μεγάλου τῆς ἀρχαιότητος ῥήτορος ἐπόμενος νὰ σιγήσω ἐντελῶς αἰρετώτερον θὰ ἦτο, και τῇ σιγῇ δι' ἀφθόνων δακρύων και λυγμῶν (καθ' ὅσον τοῦτο μόνον δύναμεθα) νὰ ἐκδηλώσωμεν τὰ κατὰ τὴν θλιβεράν ταύτην στιγμὴν πλημμυρίζοντα τὴν καρδίαν ἡμῶν εὐγνώμονα αἰσθήματα και νὰ ἐλαφρυνόμεν τὸ συνέχον τὴν βαρυκαλοῦσαν ἡμῶν ψυχὴν βάρος. Τοῦτο θὰ ἦτο ἡ προσφωρτώσα ἀπόδοσις τοῦ πρὸς τὸν προκείμενον πολὺκλαυτον εὐεργέτην φόρου ὀφειλομένης εἰδίου εὐγνωμοσύνης, τοσοῦτ' ἄλλῳ, καθ' ὅσον μεγάλῃ δυσαναλογίᾳ ὑπαρχούσης μετὰ τὸν μέγαλόν του νεκροῦ και τῆς ἀσθενοῦς ἐμοῦ φωνῆς ἡ ἐπαρκὴς ἐξύμνησις, τῶν τὸν πολυθρήνητον κοιμηθέντα περικοσμησάντων φυσικῶν τε και ἐπικτήτων πλεονεκτημάτων δεῖται δεξιότητος τοῦ λόγου χειριστοῦ.

Οὐχ' ἤττον τὸ δυσχερὲς και θλιβερόν ἐν ταύτῳ τοῦτο καθήκον μετὰ συντεταγμένης καρδίας ἐπιτελῶν, ἐπιτρέψατέ μοι, βαρυκαλοῦντες οἰκεῖοι και θετλημένοι τοῦ τὸν βίον μεταλλάξαντος φίλοι, πρὶν ἢ τὸ καλὸν μορφὸν τοῦ Ν. Βράγκαλη σκῆνωμα ἢ ψυχρὰ γῆ καλύψῃ, νὰ διεξέλθω ἐν βραχεὶ τὸν βραχὺν ἐν χρόνῳ ἀλλὰ μακρὸν ἐν τῇ δράσει και τῇ αὐστηρίᾳ τοῦ καθήκοντος ἐκτελέσει βίον αὐτοῦ.

Ὁ Νικόλαος Βράγκαλης ἐξ ἐντίμου οἰκονομίας ἔλκων τὸ γένος ἐγεννήθη ἐν Βησσάνῃ τοῦ εὐάνδρου Ἡπείρου. Ὅτε δ' εἰσῆρχετο εἰς τὴν ἐαρινὴν τοῦ βίου αὐτοῦ ἐποχὴν πέννης και ἀπρωστάτετος ἀπεδήμησεν εἰς τὴν ξένην βραχὺν μὲν ἐν τῇ δούλῃ διατρίψας χρόνον τὸν δ' ὑπόλοιπον ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ πρωτευούσῃ ἐν ᾗ και ἐμεγαλουργήσεν. Ἡ ἑκτακτος αὐτοῦ δραστηριότης, ἐνθερμος πρὸς τὸ ἔργον τοῦ ζήλος και ἀφοσιώσεως του, ἡ χαλυβδίνη θέλησίς του, ἡ εὐθύτης και τιμιότης τοῦ χαρακτῆρος του ἀνύψωσαν ὁ μέχρι τῆς χθὲς ἐδίδετομεν τὸν μετασπᾶν περιδλεπτον σημεῖον. Ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπερ διέκρινε και ἐξύψου τὸν ἀειμνήστον τοῦτον ἄνδρα ἦτο οὐ μόνον ἡ μετὰ τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ καὶ τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, ἥς ἀληθὲς ἀπετέλει κόσμημα, μειλίχιος συναναστροφή, εὐγένεια ἠθους και λεπτότης τῆς ἀνατροφῆς, ἀλλ' ὅτι ἡ πῆρξεν πρότυπον χρηστοθεσίας, ἐνάρετος, τύπος και ὑπογραμμὸς εὐλαβεστάτου χριστιανοῦ πολυειδῶς και πολυτρόπως τοὺς πάσχοντας εὐεργετῶν καταλιπὼν ἐν τέλει τὴν πόνοις και μόχθῳ τιμῶς κτηθεῖσαν περιουσίαν αὐτοῦ ὑπὲρ ἀγαθῶν ἔργῳ σκοποῦ.

Ταῖοις ἐν συντόμῳ ὁ βίος τοῦ Νικόλαου Βράγκαλη, βίος ἁρμόζων εἰς τὸν ἀληθὲς τοῦ ἀνθρώπου προορισμόν, και οὐ ἡ πρόωρος στέργου ἀγαπητοὶ συμπολιταί, κενὸν δυσαναπλήρωτον κατέλιπε και τὴν ἀληθῶς βαθεῖαν θλίψιν οὐ μόνον τῶν οἰκειοτάτων αὐτῷ ἀλλὰ και ἀπάντων τῶν ἀντιληφθέντων τῶν προτερημάτων και τιμιότητος αὐτοῦ δικαίως προεκάλεσεν.

Κλαῦσον Ἡπείρος, θρήνησον Βησσάνη, θρήνη δ' ἡμεῖς, ὦ φίλοι, ἐκχύσωμεν δάκρυα διὰ προώρου τὸ ἀπηνές τοῦ θανάτου δρέπανον ἀπικοψὲ διὰ παντὸς τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τοῦ περὶ λημένου μεγαθύμου ἡμῶν συμπολίτου. Ὡς πόσον δυσμενὲς και ἀπαισία ἐφάνης ἡμῖν! Σὺ δέ, ὦ θάνατε, ὅστις οὕτε τὸν πέννητα λησμονεῖ οὕτε τὸν πλούσιον εὐλαβεῖσιν, ὅστις και τὸν ἐδύνατον θερίζεις ὁμοίως και τὸν ἰσχυρόν δὲν ἐβίβῃσαι, πόσον ἀδιάκριτος εἶσαι! Πῶς ἐτόλμας, ὦ σκληρὲ, νὰ ἐπιβάλῃς τὸ ὀλεθριώτατον δρέπανόν σου ἐπὶ τὸν ἀσθενὴ αὐχένα τοῦ μεγάλου εὐεργέτου μας;

Ἀλλὰ καιρός, ὦ φίλοι, νὰ ἀποχωρισθῶμεν τῆς γλυκυτάτης καὶ σεβασμίας μορφῆς τοῦ πρὸς Κύριον ἀποδημήσαντος μεγατίμου συμπολίτου ἡμῶν. Καὶ ἐνῷ πρὸς τὴν βαρυπενθοῦσαν αὐτῇ συζυγὸν ἀπευθύνω μετὰ συγκεκριμένης ψυχῇ τὸ τοῦ στερηθέντος τοῦ διαδῆματος και τῶν σκήπτρων αὐτοῦ δυστυχοῦς βασιλέως, ὅστις ἐποχαιρετῶν διὰ παντὸς τὴν πεφιλημένην αὐτῇ σύζυγον, εἶπε: «Μὴ κλαῖτε, λατρευτὴ μοι καὶ ἀπαρηγόρητε σύνευνε, διότι οἱ ὀφθαλμοὶ με ἐδόθησαν οὐχὶ νὰ κλαίωμεν ἀλλὰ διὰ νὰ ἀπεικονίζωμεν πρὸς τὸν Οὐρανόν, ὅθεν ῥέει ἡ πηγὴ τῆς παρηγορίας μας και παρ' οὗ μόνον αὐτὴν ἀνέμενομεν», ἐνῷ, λέγω, τὸ τοιοῦτον ἀποτελεῖ τῇ τὰ μυχιαίτατα πληγείσῃ ἐριτίμῳ χήρᾳ, πρὸς τὸν Σεβαστὸν συμπολίτην τὸν ὕστατον ἐξ οὗ καὶ κατὰ τῆς ἰδιαίτερας αὐτοῦ πατρίδος Βησσάνης προσφέρω χαίρετις.

Χαῖρε, ἀγαθὴ τῆς Ἡπείρου τέκνον. Χαῖρε, σεμνὸν τῆς Βησσάνης ἐγκαλλώπισμα. Χαῖρε, μέγαθύμος ἄνθρωπε, χαῖρε.

Πάντες δ' ὁμοθυμᾶς ἀναφωνήσωμεν. Γαῖον ἔχοις ἐλαφρὴν ἀδαιμόνητεν και ἀειμνήστε εὐεργέτα.

ΚΟΣΒΟΓΙΑΝΗΣ και ΣΕΚΑΡΑΣ
ΡΑΠΤΑ

Νεωτερισμός, κομψότης, στερεότης

143—Ὁδὸς Αἰόλου—143

ΑΘΗΝΑΙ

Εἰς τὸ ραφεῖον τῶν ἡπειρωτῶν Δ. Κοσβογιάννη και Κ. Σεκαρά κόπτονται και ράπτονται μετὰ ζηλευτῇ κομψότητα και στερεότητα ὅλα τὰ εἶδη τῶν φορεμάτων εἰς τιμὰς πολὺ συμφερτικὰς.

ΜΙΧ. ΚΟΥΜΑΣ δικηγόρος ἐκ Ζίτης τῆς Ἡπείρου ὁδὸς Ζωοδόχου Πηγῆς ἀριθ. 4.